

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **V**

ДИРЕКТИВА 92/102/ЕИО НА СЪВЕТА
от 27 ноември 1992 година
относно идентификацията и регистрацията на животните
(ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 32)

Изменена с

	Официален вестник		
	№	страница	дата
► <u>M1</u> Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 година	L 5	8	9.1.2004

Изменена с

► <u>A1</u> Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	21	29.8.1994
---	-------	----	-----------

ДИРЕКТИВА 92/102/ЕИО НА СЪВЕТА

от 27 ноември 1992 година

относно идентификацията и регистрацията на животните

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар ⁽³⁾ предвижда животните за търговия в Общността да бъдат идентифицирани съгласно изискванията на правилата на Общността и да бъдат регистрирани по такъв начин, че първоначалното или транзитното стопанство, център или организация да могат да бъдат проследени, и преди 1 януари 1993 г., тези системи на идентификация и регистрация да се разширят до движението на животни на територията на всяка държава-членка;

като има предвид, че член 14 от Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за установяване на принципите относно организацията на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни и относно изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО ⁽⁴⁾, предвижда идентификацията и регистрацията на такива животни, както е предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО, да се направи след като са извършени посочените проверки, освен в случай на животни за клане и регистрирани еднокопитни;

като има предвид, че управлението на определени режими на помощ в Общността в областта на земеделието изискват индивидуална идентификация на определени видове добитък; като има предвид, че системата на идентификация и регистрация трябва следователно да бъде подходяща за прилагането и контрола на тези мерки;

като има предвид, че е необходимо да се гарантира бързата и ефективна обмяна на информация между държавите-членки за правилното прилагане на настоящата директива; като има предвид, че разпоредбите на Общността са установени от Регламент (ЕИО) № 1468/81 на Съвета от 19 май 1981 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, за да се гарантира правилното прилагане на законодателството по митническите и селскостопанските въпроси ⁽⁵⁾ и от Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и

⁽¹⁾ ОВ С 137, 27.5.1992 г., стр. 7.

⁽²⁾ Становище, представено на 19 ноември 1992 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁽³⁾ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. (Последно изменена с Директива 91/496/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).

⁽⁴⁾ ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. (Изменена с Регламент (ЕИО) 91/628/ЕИО (ОВ L 340, 11 12.1991 г., стр. 17).

⁽⁵⁾ ОВ L 144, 2.6.1981 г., стр. 1. (Изменена с Регламент (ЕИО) № 945/87 (ОВ L 90, 2.4.1987 г., стр. 3).

▼B

сътрудничество между последните и Комисията, за да се гарантира правилното прилагане на законодателството по ветеринарните и зоотехническите въпроси ⁽¹⁾;

като има предвид, че държателите на животни трябва да поддържат актуализирани данни за животните в техните стопанства; като има предвид, че хората, занимаващи се с търговия на животни, трябва да съхраняват регистър за своите сделки; като има предвид, че компетентните органи трябва да имат достъп до тези регистри, при поискване;

като има предвид, че за да се позволи бързото и акуратно проследяване на движенията на животни, животните трябва да могат да бъдат идентифицирани; като има предвид, че формата и съдържанието на марката, по отношение на едър рогат добитък, трябва да бъде определена на ниво Общност; като има предвид, че по отношение на прасета, овце и кози, решение следва да се вземе на по-късна дата, за да се определи естеството на марката и в очакване на такова решение, националните системи за идентификация следва да обслужват движенията, ограничени в рамките на националния пазар;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за възможността за отменяне на изискването за маркировки, в случай на животни, които се преместват директно от стопанството към кланицата; като има предвид, обаче, че тези животни трябва, при всеки случай, да бъдат идентифицирани, така че да може да се проследи стопанството, от което произхождат;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за възможността за дерогиране от задължението за регистрация на държателите на животни за лични нужди, и с оглед вземане предвид на определени специфични случаи, от процедурите по поддържане на регистри;

като има предвид, че в случай на животни, при които марката е станала нечетлива или е била загубена, трябва да се направи нова марка, позволяваща връзка с предишната марка;

като има предвид, че настоящата директива не трябва да засяга специфичните изисквания, съдържащи се в Решение 89/153/ЕИО на Комисията от 13 февруари 1989 г. относно връзката между пробите, взети за изследване за остатъчни количества при животните и стопанствата им на произход ⁽²⁾ или всякакви съответни приложими правила, създадени съгласно Директива 91/496/ЕИО;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за процедура за управителен комитет за приемане на всякакви необходими правила за прилагане на настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива установява минималните изисквания за идентификация и регистрация на животни, без да засяга по-подробните правила на Общността, които могат да бъдат установени за ликвидиране на болести или за контролни цели.

Тя се прилага, без да се засяга Решение 89/153/ЕИО и правилата за прилагане, определени съгласно Директива 91/496/ЕИО, и като има предвид член 5 на Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета от 27 ноември 1992 г. относно установяване на интегрирана система

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.

⁽²⁾ ОВ L 59, 2.3.1989 г., стр. 33.

▼B

за управление и контрол за определени режими на помощ в Общността ⁽¹⁾.

Член 2

За целите на настоящата директива:

▼M1

а) *животно* означава всяко животно от видовете, посочени в Директива 64/432/ЕИО ⁽²⁾, различно от животно от рода на едрия рогат добитък (ЕРД).

▼B

- б) *стопанство* е всяка сграда, конструкция или, при отглеждане на открито, всяко място в което се държат, отглеждат или се извършват манипулации с животни;
- в) *държател* е всяко физическо или юридическо лице отговорно, дори временно, за животните;
- г) *компетентен орган* е централният орган на държавата-членка, компетентен да извършва ветеринарни проверки или всеки орган, на когото е делегирана тази компетентност, за целите на прилагането на настоящата директива;
- д) *търговия* е търговия, както е определена в член 2 на Директива 90/425/ЕИО.

Член 3

1. Държавите-членки гарантират, че:

- а) компетентният орган има актуализиран списък на всички стопанства, които отглеждат животни, обхванати от настоящата директива, и са разположени на тяхна територия, с подробно описание на видовете отглеждани животни и техните държатели, като тези стопанства трябва да останат в посочения списък в продължение на три последователни години, след като са останали без животни. Този списък включва също марка или марки, разрешаващи идентификацията на стопанството съгласно член 5, параграф 2, букви а) и в), втора алинея, и параграф 3, първа алинея, и също член 8;
- б) Комисията, компетентният орган и всеки орган, отговорен за контрола върху прилагането на Регламент (ЕИО) № 3508/92, може да има достъп до цялата информация, получена съгласно настоящата директива.

2. **►M1** На държавите-членки може да бъде разрешено съгласно процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, да изключват от списъка в параграф 1, буква а), физически лица, които отглеждат само едно прасе, предназначено за лична употреба или консумация, или да вземат предвид определени обстоятелства при условие, че това животно е подложено на контролните мерки, посочени в тази директива, преди каквото и да е движение. ◀

Член 4

1. Държавите-членки гарантират, че:

- а) всеки държател на **►M1** ————— ◀ животни от рода на свинете, изброени в Директива 64/432/ЕИО и съдържащи се в

⁽¹⁾ ОВ L 51, 5.12.1992 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ № 121, 29.7.1964 г., стр. 1977/64.

▼B

списъка, предвиден в член 3, параграф 1, буква а), поддържа регистър, посочващ броя животни в наличност в стопанството.

Този регистър трябва да включва актуализирана информация за ► **M1** движения ◀ (съответен брой животни при всяка операция на влизане или напускане), поне на базата на общите движения, като се отбелязва, когато е целесъобразно, произходът или местоназначението на животните, и датата на такива движения.

Идентификационната марка, прилагана съгласно членове 5 и 8, се посочва при всички случаи.

▼M1**▼B**

В случай на чистопородни и хибридни свине, които са вписани в родословната книга съгласно Директива 88/661/ЕИО ⁽¹⁾, може да бъде призната алтернативна система за регистрация, на базата на индивидуална идентификация, позволяваща животните да бъдат идентифицирани според процедурата, посочена в член 18 на Директива 90/425/ЕИО, ако тя предлага еквивалентни на регистър гаранции;

▼M1**▼B**

2. Въпреки това, съгласно процедурата, посочена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, трябва да се въведе опростена процедура по регистриране преди 1 януари 1993 г. за биволи и преди 1 октомври 1994 г. за овце и кози, които се преселват в търсене на нови пасища, и за всички горепосочени животни, държани в общи пасища или отглеждани в райони, които са географски изолирани.

3. Държавите-членки трябва също да гарантират, че:

- а) всеки държател предоставя на компетентния орган, при поискване, всичката информация относно произход, идентификация и, по целесъобразност, местоназначението на животните, които той е притежавал, държал, транспортирал, продавал или закла;
- б) ► **M1** всеки животновъд, чиито животни са с местоназначение или идват от пазара или събирателен център, предоставя документ, съдържащ подробности за въпросните животни, на обслужващото лице на пазара или в събирателния център, което временно е животновъд. ◀

Този оператор може да използва получените документи съгласно първа алинея, за да изпълни задълженията, посочени в параграф 1, буква а), трета алинея.

- в) регистрите и информацията са на разположение в стопанството и на компетентните органи, при поискване, за минимален период, който следва да се определи от компетентния орган, но който не може да бъде по-малко от три години.

Член 5

1. Държавите-членки гарантират, че се спазват следните принципи:

⁽¹⁾ Директива 88/661/ЕИО на Съвета от 19 декември 1988 г. относно приложимите зоотехнически стандарти за разплодните свине (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 36).

▼B

- а) идентификационните марки трябва да бъдат сложени преди животните да напуснат стопанството, където са родени;
- б) никоя марка не може да бъде премахната или заменена без разрешение от компетентния орган.
Когато марката е станала нечетлива или е била загубена, се слага нова марка, съгласно настоящия член;
- в) държателят записва всяка нова марка в регистъра, посочен в член 4, за да се направи връзка с предишната марка на животното;
- г) ушната марка, посочена в параграф 2, буква а) трябва да бъде одобрена от компетентния орган и трябва да бъде устойчива на фалшификации и лесна за четене по време на целия живот на животното. Трябва да е невъзможно да се използва повторно. Трябва да е такава, че да остане върху животното без да влияе на неговото добро състояние.

▼M1

_____

▼B

3. Животни ►M1 _____ ◀ трябва да бъдат маркирани колкото е възможно по-бързо, и при всеки случай, преди да напуснат стопанството, с ушна марка или татуировка, което прави възможно да се определи стопанството, от което са дошли и позволява да се прави позоваване на всеки придружаващ документ, който трябва да посочва тази ушна марка или татуировка, както и на списъка, посочен в член 3, параграф 1, буква а).

▼M1

Държавите-членки могат, в очакване на решението, предвидено в член 10 от настоящата директива и чрез дерогация от член 3, параграф 1, буква в), втора алинея от Директива 90/425/ЕИО, да прилагат техни национални системи за всички движения на животни на тяхна територия. Тези системи трябва да позволяват идентификацията на стопанството, от което идват животните и на стопанството, в което са били родени. Държавите-членки уведомяват Комисията за системите, които възнамеряват да въведат за тази цел, считано от 1 юли 1993 г. за прасета. В съответствие с процедурата, установена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, може да бъде поискано дадената държава-членка да направи промени в системата си, ако не изпълнява горепосоченото изискване.

▼B

Животните, имащи временна марка, идентифицираща партида, трябва да бъдат придружени по време на своето движение от документ, който позволява да бъде определен произходът, собственикът им, мястото на тръгване и местоназначението.

▼M1

_____

_____

▼B*Член 6*

1. Когато компетентният орган на държавата-членка по местоназначение реши да не пази идентификационната марка, дадена на животното в стопанството, от което произхожда, всички произтичащи разходи в резултат на премахването на марката, се поемат от този орган. Когато марката е била заместена по този начин, трябва да се установи връзка между идентификацията, дадена от

▼B

компетентния орган на държавата-членка на изпращане и новата идентификация, дадена от компетентния орган на държавата-членка по местоназначение; тази връзка се записва в регистъра, предвиден в член 4.

Възможността в първа алинея не може да бъде прилагана в случай на животни, предназначени за клане, които са внесени съгласно член 8, без да носят нова марка съгласно член 5.

2. Когато животните са били търгувани, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение може, за целите на член 5 от Директива 90/425/ЕИО, да приложи разпоредбите на член 4 от Директива 89/608/ЕИО, за да получи информация за животните, стадото от което произхождат и всяко движение, на което са подлежали.

Член 7

Държавите-членки гарантират, че всякаква информация, свързана с движенията на животни, непридружени от сертификат или документ, изискван от ветеринарното или зоотехническото законодателство, остава на разположение на компетентния орган при поискване, за минимален период, определен от последния.

Член 8

Всяко животно, внесено от трета страна, което е преминало проверките, определени в Директива 91/496/ЕИО, и което остава на територията на Общността, в рамките на тридесет дни след преминаване на по-горе посочените проверки, и във всеки случай, преди неговото движение, трябва да бъде идентифицирано с марка, отговаряща на член 5, освен ако стопанството по местоназначение е кланница, разположена на територията на компетентния орган, отговорен за ветеринарните проверки и животното действително е заклано в рамките на този 30-дневен период.

Трябва да се установи връзка между идентификацията, установена от третата страна и идентификацията, дадена от държавата-членка по местоназначение. Тази връзка се записва в регистъра, предвиден в член 4.

Член 9

Държавите-членки приемат необходимите административни и/или наказателни мерки, за да наказват всяко нарушение на ветеринарното законодателство на Общността, когато е установено, че маркирането или идентификацията или пазенето на регистрите, предвидени в член 4, не е извършено в съответствие с изискванията на настоящата директива.

Член 10

Не по-късно от 31 декември 1996 г., на базата на доклад от Комисията, придружен от предложения, по които ще вземе решение с квалифицирано мнозинство, в светлината на натрупания опит, Съветът преразглежда разпоредбите на настоящата директива, с оглед да дефинира хармонизирана система на Общността за идентификация и регистрация и взема решение за възможността за въвеждане на електронни идентификационни мерки, с оглед на прогреса, достигнат в тази област от Международната организация по стандартизация (ISO).

▼ B*Член 11*

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива:

▼ M1

_____

▼ B

— преди 1 януари 1994 г. за изискванията относно животни от рода на свинете,

▼ M1

_____

▼ A1

— За Финландия, преди 1 януари 1996 г. що се отнася до изискванията за говеда, свине, овце и кози. При необходимост, по време на преходния период Комисията предприема необходимите мерки в съответствие с процедурата, предвидена в член 18 на Директива 90/425/ЕИО на Съвета.

▼ B

Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби на националното законодателство в областта, уредена с настоящата директива.

3. Посочването на 1 януари 1994 г. и 1 януари 1995 г. за краен срок за транспониране в националното право, не засяга премахването на ветеринарните проверки на границите, предвидено в Директива 90/425/ЕИО.

Член 12

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.